

STENOGRAM

CIII uroczystej SESJI RADY MIASTA KRAKOWA

VII KADENCJI

***odbytej w dniu
5 czerwca 2018 roku***

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

5 czerwca 2018 roku

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Otwieram CIII uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną z okazji Święta Miasta oraz dla nadania tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Pani Biserke Rajčić oraz dla nadania tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Panu Profesorowi Januszowi Skalskiemu. W imieniu Radnych Miasta Krakowa serdecznie witam wszystkich naszych dostojnych gości. W szczególności serdecznie witam Pana Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego, witamy Panie Prezydencie. Witam dostojnych laureatów dzisiejszej Sesji Panią Biserkę Rajčić – Honorową Obywatelkę Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa oraz Pana Prof. Janusza Skalskiego – Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Witam Wielebnego Księdza Infułata Jerzego Bryłę, Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, witamy księżę Infulacie, Ojca Piotra Bielenina, Gwardiana Bazyliki Franciszkanów, serdecznie witamy księdza, Panią Lidię Gądek, Posła na Sejm Rzeczypospolitej, Panią Adrienne Körmendy, Konsula Generalnego Węgier w Krakowie, witam Pana Wiceprzewodniczącego Sejmiku Województwa Małopolskiego Pana Kazimierza Barczyka, witamy Panie Przewodniczący, witam Towarzystwo Strzeleckie Bractwo Kurkowe w Krakowie z Królem Kurkowym Panem Krzysztofem Wójcikiem – Roważnym, nowy Król Kurkowy, serdecznie witamy. Szanowni Państwo witam serdecznie Radnych Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, parlamentarzystów, przedstawicieli Korpusu Dyplomatycznego i Konsularnego, Honorowych Obywateli Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa oraz laureatów Medalu Cracovia Merenti, witam przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, organizacji kombatanckich, duchowieństwa, świata nauki, kultury i sztuki, wojska, policji i straży pożarnej, organizacji społecznych i politycznych, prasy, radia i telewizji. Witam wszystkich gości przybyłych na dzisiejszą uroczystość. Serdecznie witamy i teraz oklaski dla wszystkich. Szanowni Państwo! Witam Państwa na dzisiejszej uroczystej Sesji Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołanej w Święto Miasta, w 761 rocznicę nadania praw miejskich naszemu miastu. Dzisiejsze Sesja uroczysta składać się będzie z dwóch części, w części pierwszej nastąpi uroczyste wręczenie tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołeczno Królewskiego Miasta Krakowa Pani Biserke Rajčić, serbskiej tłumaczce, pisarce, wielkiemu ambasadorowi polskiej i krakowskiej literatury. W części drugiej nastąpi uroczyste wręczenie tytułu Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Panu Prof. Januszowi Skalskiemu, krakowskiemu lekarzowi, kardiochirurgowi, specjaliście w zakresie chirurgii dziecięcej i kardiochirurgii. Szanowni Państwo rozpoczynamy część pierwszą zwołaną w celu wręczenia Pani Biserke Rajčić tytułu Honorowej Obywatelki Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Tytułem Honorowego Obywatela Miasta Krakowa obdarza się ludzi wybitnych i zasłużonych dla naszego miasta. Dziś pragniemy uhonorować tym zaszczytnym wyróżnieniem Panią Biserkę Rajčić. Pani Biserka Rajčić to wybitna serbska tłumaczka literatury polskiej, mieszkanka Belgradu, od wielu lat związana z naszym miastem i środowiskami twórczymi Krakowa, popularyzatorka literatury polskiej i ambasadorka polskiej i krakowskiej kultury w Serbii. Szanowna Pani, witamy w gronie Honorowych Obywateli Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Bardzo proszę Pana Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego o wygłoszenie laudacji na cześć naszej laureatki.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Prof. Jacek Majchrowski

Panie Przewodniczący! Państwo Laureaci! Wielce Szanowni Państwo!

Siła miasta wyrasta z jego nauki, kultury i sztuki. Jeśli mówimy o kulturze to myślimy od razu o literaturze, a jeżeli literatura to sztuka translacji i przekładu. Tłumaczą to wciąż w powszechnej opinii odbiorców literaci, jako drugiego planu, a przecież tłumaczenie jest w istocie powoływaniem nowego bytu, z nowymi słowami i inną składnią, nie rzadko zmienioną kolejnością czy szeregiem lokalnych odpowiedników znaczeniowych odpowiadających kręgowi kulturalnemu, do którego adresowane jest tłumaczone dzieło. Kraków ma niezawodnego przyjaciela, mistrzynię przekładu i eseju Panią Biserkę Rajčić. Dzisiaj swoje najwyższe wyróżnienie honorowe otrzymuje właśnie Pani Rajčić. Urodziła się w 1940 roku w Jelasnicy koło Zaječaru w Serbii. Ukończyła studia filologiczne na Uniwersytecie Belgradzkim, jest uczennicą i kontynuatorką prac translatorskich tłumacza literatury polskiej Petera Vujicicia. Tłumaczy głównie z języka polskiego, ale również z rosyjskiego, czeskiego słowackiego i bułgarskiego. Jest autorką esejów i artykułów poświęconych polskiej literaturze i sztuce, a w szczególności teatrowi. Biografie Biserki Rajčić obejmują około 1600 pozycji. W jej dorobku translatorskim jest ponad 100 książek z różnych dziedzin humanistyki. Przybliżyła bałkańskim czytelnikom kilkaset utworów autorów piszących po polsku. Samych wydanych książek jest 100, z czego 30 to książki autorów związanych z Krakowem. Przetłumaczyła wiele sztuk teatralnych i omówiła twórczość między innymi Stanisława Ignacego Witkiewicza, Witolda Gombrowicza, Tadeusza Różewicza, Sławomira Mrożka, Erwina Axera, Tadeusza Kantora, Krystiana Lupy, Janusza Głowackiego, Krzysztofa Bizio. Wystawione wielokrotnie w Jugosławii, a współcześnie w Serbii i w Bośni przybliżyła czytelnikom teksty teoretyków teatru Jana Kotta, Jerzego Ziomka, Edwarda Csato, Konstantego Puzyny i innych. Po ukończeniu studiów wiele lat była bibliotekarzem, pracowała w kilku instytucjach naukowych, Serbskiej Bibliotece Narodowej, Instytucie Historycznym, Serbskiej Akademii Nauk, Instytucie Języka Serbskiego. Właśnie za sprawą tej pracy trafiła w 1969 roku do Polski i do Krakowa jako stypendystka, by dokumentować polski system bibliograficzny i katalogowanie zbiorów. Wtedy zaczęła się jej miłość do miasta, wielokrotne powroty, przyjaźnie z mieszkającymi w Krakowie autorami, ludźmi kultury i sztuki. Nie był to łatwy czas, ale silne więzi z tamtych lat pozostały do dzisiaj. Silne wsparcie ze strony ministerstw i fundacji otrzymała dopiero po 1989 roku po przemianach ustrojowych w Polsce i w Środkowej Europie. Specjalizuje się w młodej Polsce i modernizmie, które kształtowały oblicze naszego miasta oraz pasjonuje ją awangarda krakowska. Pani Biserka Rajčić wielokrotnie była gościem Domu Literatów przy ulicy Krupniczej w czasach jego świetności. Od 50 lat związana jest z krakowskim środowiskiem naukowców, literaturoznawców, teatrologów i literatów. Spośród wielu twórców związanych z Krakowem, z którymi współpracowała lub współpracuje warto wymienić wspomnianych już Sławomira Mrożka i Krystiana Lupa oraz Kazimierza Wykę, Jana Błońskiego, Henryka Markiewicza, Andrzeja Wajdę, Czesława Miłosza, Kornela Filipowicza, Józefa Tischnera, Ryszarda Nycza, Juliana Kornhausera, Adama Zagajewskiego, Bronisława Maja, Ewę Lipską czy Marcina Świetlickiego. Osobnym rozdziałem jest jej wieloletnia znajomość i Wisławą Szymborską, tłumaczoną jeszcze przez legendarnego Petera Vujicicia, który poza wydaniem wszystkich książek Noblistki na bałkańskim rynku zaowocowała również seriami własnych kolaży. Kolaże te w ostatnich latach są prezentowane na wystawach i znalazły się w poświęconej jej książce. Biserka Rajčić doprowadziła do wydania kilkudziesięciu książek autorów związanych z Krakowem. Poza tłumaczeniem poszczególnych tytułów wydała też wiersze zebrane między innymi Wisławy Szymborskiej, Ryszarda Krynickiego, Adama Zagajewskiego, Ewy Lipskiej, Juliana Kornhausera. Otrzymała wiele polskich wyróżnień i

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

5 czerwca 2018 roku

nagród między innymi Nagrodę Stanisława Ignacego Witkiewicza, Nagrodą Instytutu Sztuki przy Polskiej Akademii Nauk, Nagrodę Stowarzyszenia Artystów Scen Polskich, Nagrodę Stowarzyszenia Autorów i Kompozytorów ZAiKS. Została uhonorowana także Orderem Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej oraz dyplomem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. W 2009 roku podczas II Światowego Kongresu Tłumaczy Literatury Polskiej została laureatką Nagrody Transatlantyk przyznawanej najwybitniejszym tłumaczom oraz popularyzatorom literatury polskiej. Wręczenie wspomnianej nagrody odbyło się niedaleko stąd, na dużej scenie Narodowego Starego Teatru. W swoim kraju otrzymała też wiele nagród, między innymi nagrodę Radia Belgrad za wkład w twórczość radiową. Jest członkiem Stowarzyszenia Tłumaczy Serbskich, była jego prezesem w latach 1994 – 1998, należy do Serbskiego Pen Clubu i Stowarzyszenia Pisarzy Serbskich, jest honorowym członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Dzieło translatorskie naszej bohaterki jest dziś olbrzymie, a zwiększyło się znacząco w okresie gdy sił wydawałoby się jest mniej niż więcej. Dla wielu ludzi problemem jest przejście na emeryturę, dla mnie życie wtedy się zaczęło, wtedy stałam się prawdziwą tłumaczką, wcześniej tłumaczyłam tylko po przyjeździe z pracy i zrobieniu szybkiego obiadu dla rodziny, zawsze w kuchni jakieś dwie, trzy godziny, nie więcej, bo przecież rano o piątej znowu trzeba było wstawać do pracy. To cytat z książki Łukasza Mańczyka, Biserka. Przeszła na emeryturę w najtrudniejszym momencie osobistym i politycznym, po śmierci męża w trakcie wojen bałkańskich. Kraków to dla Biserki nie tylko ludzie i muzea, księgarnie i biblioteki, w tym ulubione Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Jagiellonka, miejsce wyszukiwania trudno dostępnych zbiorów. I tu kolejny cytat ze wspomnianej wcześniej publikacji: Kraków jest najbardziej przyjaznym miastem jeśli tłumaczka poszukująca książek i czasopism chce najefektywniej wykorzystać swój czas. Wszystkie najważniejsze instytucje są blisko siebie. Kraków to także przyjazna jej Willa Decjusza, ale i Stary Kleparz, targowisko niczym te bałkańskie place targowe. Pani Biserka Rajčić to nie tylko wybitna tłumaczka, autorka publikacji, esejów i opracowań, to wybitna znawczyni Krakowa, znająca i kochająca to miasto i jego ludzi. To wielki zaszczyt, że możemy dzisiaj wręczyć Pani Honorowe Obywatelstwo Krakowa wraz z najserdeczniejszymi życzeniami. Dziękuję.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Szanowni Państwo teraz nastąpi wręczenie aktu nadania tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Pani Biserke Rajčić. Prosimy naszą Honorową Obywatelkę Biserkę Rajčić o zabranie głosu.

Pani Biserke Rajčić

Dziękuję Królewsko Stołecznemu Miastu Kraków za zaszczyt, który mnie spotkał i za to co przez lata od niego otrzymywałam. Ukochane dziś miasto ujrzałam po raz pierwszy w 1965 roku w ramach zaledwie jednodniowej wycieczki odbywającej się w ramach Kongresu Tłumaczy. Cztery lata później przyjechałam tu na dwa miesiące jako pracownik Biblioteki Narodowej Serbii, wtedy jeszcze nie wiedziałam, że z Polską i z Krakowem związę się na całe życie. Celem przyjazdu było poznanie na miejscu i rozpowszechnienie u nas polskiego systemu katalogowania, językoznawstwa i teorii literatury. W czasie wolnym od tego zadania udałam się na polonistykę do Uniwersytetu Jagiellońskiego do profesora Kazimierza Wyki i poprosiłam i przyjął mnie na swoje seminarium. Zgodził się – i to był początek mojej przygody ze współczesną literaturą polską, tą w kraju i na emigracji. Po powrocie do Belgradu zwróciłam się o pomoc do legendarnego już wówczas tłumacza polskiej literatury na Bałkanach Petera Vujicicia. Był on przez kolejne lata moim uniwersytetem. Tłumaczyłam

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

5 czerwca 2018 roku

najpierw twórców mojej generacji urodzonych w latach 40-ch zwanych nową falą, a po śmierci Petera także krąg jego dotychczasowych autorów. Oprócz nich i pisarzy coraz młodszych generacji, o czym świadczą antologie, Mój polski poetycki wiek XX oraz Słownik Młodej Poezji Polskiej. Zajmowałam się też Młodą Polską, w której twórcy zamieszkiwali i współtworzyli to miasto. Poświęciłam się awangardzie krakowskiej oraz w ogóle międzywojennej polskiej awangardzie wydawszy na podsumowanie dwutomową antologię Polska Awangarda Literacka. Niektórzy pisarze byli gośćmi w moim domu, a salon w naszym skromnym mieszkaniu zwał się odtąd pokojem polskim, czasem też pokojem Herberta, bo i Zbigniew Herbert bywał u nas na festiwalach poezji czy prywatnie przejazdem w drodze do Grecji. Urodziłam się w czasie trudnym dla losów naszych narodów, II wojnie światowej, nigdy nie zajmowałam się polityką, ale ona determinowała nasze losy. Po okupacji hitlerowskiej nastał u nas trudny, pierwszy okres rządów Tito, przypominający stalinizm, pod którego jarzmem cierpiała też Polska. Pół wieku później południe Europy dotknęła wojna domowa. Bez względu na sytuację w kraju bez przerwy pracowałam. Punktem zwrotnym moim w translatorskim życiu był Polski Sierpień 1980 roku, na fali zainteresowania Polską znaleźli się wydawcy chętni do wydawania polskich autorów. Polska była wtedy na ustach wszystkich i my tłumacze przemawialiśmy w jej imieniu poza granicami. Trudnym momentem był stan wojenny gdy nie mogłam przyjeżdżać i być w bezpośrednim kontakcie z krajem, który stał się moją drugą ojczyzną. Nie mogłam też przyjeżdżać do Krakowa, który jest mi najbliższy ze względu na przyjaciół, partnerów do rozmowy i tłumaczone przeze mnie książki. Najbliższy także ze względu na biblioteki, muzea, teatry i wydawnictwa. Rok 1989 mogę określić jako nowe otwarcie także w moim życiu zawodowym jako tłumacza. Wówczas to na stałe związałam się z Krakowem, zajmuje on honorowe miejsce w mojej książce pod tytułem Polska cywilizacja. Cywilizacja to jest kultura Polski, jest tematem książki Mój Kraków, pojawia się często w przygotowywanej do wydania książce Listy z Polski. W Sali, w której bije serce Krakowa mam zaszczyt dzisiaj przemawiać. Za przyznane wyróżnienie, które dzisiaj odbieram dziękuję Panu Prezydentowi Profesorowi Jackowi Majchrowskiemu, Panu Przewodniczącemu Bogusławowi Kośmiderowi, wszystkim Klubom i wszystkim Radnym. W tej chwili ważnej dla mnie, ale i dla literatury polskiej, którą zajmuję się ponad pół wieku cieszę się każdą nową książką swoich autorów. To ważny moment także dla tych, których wśród nas już nie ma jak Prof. Wacław Twardzik, specjalista od języka staropolskiego. Proszę wierzyć, że umiem docenić ten niezwykle zaszczyt. Dziękuję również za zaproszenie na specjalne koncerty dedykowane Honorowym Obywatelom Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa w wykonaniu chóru i orkiestry Capelli Cracoviensis pod dykcją Tomasza Adamusa oraz za koncert Sinfonietta Cracovia w dziedzińcu Collegium Maius organizowanym przez Fundację Schola, Stowarzyszeniu Pisarzy Polskich oraz Wydziałowi Kultury dziękuję za organizację jutrzejszego spotkania w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa, kłaniam się nisko dotychczasowym Honorowym Obywatelom, szczególnie pisarzom Wisławie Szymborskiej, Czesławowi Miłoszowi, Stanisławowi Lemowi, Sławomirowi Mrożkowi, których znałam i tłumaczyłam. Kolegom sławistom z Uniwersytetu Jagiellońskiego, wydawnictwu Universitas, które wydało książkę poety Łukasza Mańczyka pod tytułem Biserka, wszystkim Państwu dziękuję za obecność i duchowe wsparcie tej uroczystej dla mnie chwili. I z wdzięcznością za wszystkie dary kłaniam się literaturze i kulturze polskiej, którą zajmowałam się ponad pół wieku, która nadała ogromny sens mojemu życiu. Dziękuję.

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

5 czerwca 2018 roku

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękujemy bardzo. Dziękujemy Pani Biserke Rajčić, nowej Honorowej Obywatelce Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Szanowni Państwo rozpoczynamy teraz drugą część Sesji zwołanej także dla wręczenia tytułu Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Panu Prof. Januszowi Skalskiemu. Pan Prof. Janusz Skalski reprezentuje polską i krakowską medycynę, to znany i ceniony lekarz, kardiochirurg i specjalista w zakresie chirurgii dziecięcej i kardiochirurgii. W swoim dorobku posiada największą w Polsce, jedną z większych w Europie, grupę zoperowanych dzieci z zespołem niedorozwoju lewej komory serca, które udało się przywrócić życiu. Panie Profesorze witamy w zaszczytnym gronie Honorowych Obywateli Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Bardzo proszę Pana Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego o wygłoszenie laudacji na cześć nowego Honorowego Obywatela.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Prof. Jacek Majchrowski

Panie Przewodniczący! Państwo Laureaci! Panie Profesorze! Wielce Szanowni Państwo! Nauka zawsze była i jest dla Krakowa najważniejsza. Z niej wyrasta siła miasta jako centrum kultury i sztuki o ponadczasowym znaczeniu, od niej zależy jego konkurencyjność jako ośrodka nowoczesnej wiedzy technicznej, ekonomicznej, medycy i usług, a gdy jeszcze ta wiedza, w tym przypadku medyczna, ratuje człowieka, życie dziecka to wdzięczność nasza jest ogromna. Są takie osoby, których wymienienie nazwiska powoduje u rozmówcy uśmiech na twarzy i piknięcie w sercu, dobre, zdrowe piknięcie, osoby, które kojarzą się z dobrem, profesjonalizmem i oddaniem swej pracy, środowisku i podopiecznym. Taką osobą jest Pan Prof. Janusz Skalski. Dzisiaj swoje najwyższe wyróżnienie Honorowe Obywatelstwo ofiaruje Panu Profesorowi Kraków. Prof. Janusz Hieronim Skalski urodził się w Krakowie 1 grudnia 1951 roku, tu uczył się w szkole podstawowej w Borku Fałęckim, a maturę zdał w I Liceum Ogólnokształcącym. Ojciec Profesora Feliks był lekarzem w Solvay i to zapewne wpłynęło na decyzję o kierunku studiów w Akademii Medycznej, którą Profesor ukończył w 1975 roku, a w 1984 w tejże Akademii uzyskał tytuł doktora nauk medycznych za pracę Leczenie wrodzonych ubytków przepony u noworodków. W latach 1976 – 89 pracował w Polsko Amerykańskim Instytucie Pediatrii Akademii Medycznej w Krakowie, w tym od 1984 roku na stanowisku adiunkta w Klinice Kardiochirurgii Dziecięcej. Brał czynny udział w tworzeniu od podstaw kardiochirurgii dziecięcej w Instytucie Pediatrii w Krakowie. Od 1990 roku współtworzył zespół kardiochirurgii dziecięcej w Katowicach w I Klinice Kardiochirurgii Śląskiej Akademii Medycznej gdzie w 1996 roku habilitował się tamże, a w latach 1997 – 2007 był ordynatorem Oddziału Kardiochirurgii Dziecięcej w Śląskim Centrum Chorób Serca w Zabrzu będąc też w latach 2005 – 2007 Prodziekanem ds. Nauki Wydziału Lekarskiego Śląskiej Akademii Medycznej. Odbył wiele staży naukowych, między innymi w Bostonie, Filadelfii, Kilonii, Utrechcie, Madrycie i Rzymie. W 2001 roku nadany mu został tytuł naukowy profesora. Na całe szczęście dla Krakowa powrócił tu w 2007 roku by objąć stanowisko kierownika Kliniki Kardiochirurgii w Uniwersyteckim Szpitalu Dziecięcym w Prokocimiu. Powrócił do pracy naukowej w Krakowie również jako Dyrektor Polsko – Amerykańskiego Instytutu Pediatrii Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 2009 – 2012. Nie był to łatwy czas, po odejściu poprzednika Profesor Janusz Skalski stanął przed bardzo trudnym zadaniem, reorganizacji Kliniki, zbudowania zespołu wierzącego w swój sukces. Ciężka praca, umiejętność podejmowania dobrych decyzji postawiły zespół Kliniki Prof. Skalskiego na pierwszym miejscu w Polsce czego dowodem jest wiele otrzymanych nagród. Był uczniem między innymi profesorów Zbigniewa Religi, Eugenii Zdebskiej, Jana Grochowskiego i Andrzeja Bochenka, a od lat jego wychowankowie,

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

5 czerwca 2018 roku

uczniowie sławią imię krakowskiej i śląskiej kardiologii w Polsce i za granicą. Jest członkiem wielu stowarzyszeń naukowych krajowych i zagranicznych. Od 2011 roku członkiem Komisji Historii Filozofii PAN, od 2014 przewodniczy tej Komisji. Od 1990 roku należy do organizacji charytatywnej Lions Club, należy między innymi do Kapituły Gloria Medicinae, Kapituły Stowarzyszenia Miłosiernego. Dorobek naukowy Pana Prof. Skalskiego jest imponujący, to między innymi 347 prac naukowych recenzowanych i rozdziałów książkowych, 11 zredagowanych monografii zbiorowych, redakcja podręcznika Kardiologia dziecięca, wyróżnionego zresztą nagrodą Ministra Zdrowia. Jest autorem wielu rozdziałów w 12 podręcznikach medycznych. W 2015 roku odznaczony został Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, a w roku 2011 Orderem Uśmiechu. Wśród innych wielu odznaczeń, nagród i wyróżnień Profesor bardzo wysoko ceni sobie różnego rodzaju medale na leczenie dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. W 2014 roku został uhonorowany Złotym Logo Polska za promowanie Polski na świecie. Pełni funkcję przyjaciela i honorowego lekarza Piwnicy pod Baranami, a 10 dni temu został wyróżniony tytułem Przyjaciela Piwnicy pod Baranami i Kawalerem Piwnicznego Orderu Złotego Runa. Ale Prof. Janusz Skalski to przede wszystkim człowiek, człowiek z charakterem, otwarty na ludzi, kochający swoją rodzinę, mąż, ojciec, dziadek, to człowiek pełen pasji, od lat młodzieńczych ukochał góry, zdobywał szczyty nie tylko w Europie, ale i na Uralu i w Pamirze. Podróże to kolejna pasja Profesora, w czasach studenckich współorganizował wyprawy do Iranu i do Peru. Należy wspomnieć o namiętności związanej z historią medycyny. Zbiera starodruki, książki medyczne, większość antykwariuszy w Polsce zna go doskonale. Zbiory bibliofilskie starodruków medycznych i filozoficznych, a najstarszy jest z 1517 roku, obejmują ponad 1000 pozycji i są skatalogowane. Wiele z cennych starodruków zostało udostępnionych w ramach Biblioteki Cyfrowej Biblioteki Jagiellońskiej. Księgozbiór Profesora został uhonorowany Medalem Profesora Jana Charbła za zbiory bibliofilskie. Od 2008 roku jest założycielem i prezesem Fundacji Schola Cordis wspierania kardiologii dziecięcej, Fundacji na rzecz poprawy jakości leczenia dzieci z wadami serca. Zadaniem fundacji jest podnoszenie jakości metod leczenia dzieci w oddziałach kardiologicznych, kardiologicznych i transplantacyjnych poprzez edukację lekarzy. Każdą wolną chwilę poświęca na pracę w fundacji, pozyskiwanie dla niej nowych darczyńców. Znamy dobrze taką sentencję, kto ratuje jedno życie ratuje cały świat. Panie Profesorze uratował Pan wiele tych światów, są tu dzisiaj z nami ci, którzy Panu zawdzięczają najcenniejszy dar, życie. Długo można wymieniać Pana osiągnięcia zawodowe, nowatorskie operacje przeprowadzane tu w Krakowie czy na Śląsku, po raz pierwszy na świecie. Pozwoli Pan Profesorze, że na koniec zacytuję Pana słowa, które najlepiej oddają Pana umiejętności i wiedzę, ale celność porównań: Kardiolog dziecięcy musi być jak pilot myśliwca F-16. W ułamku sekundy musi podejmować decyzje, a jeśli się zdenerwuje i zdekoncentruje może np. rozerwać aortę i noworodka i po zupie. To wielki zaszczyt, że możemy dzisiaj Panu Profesorowi wręczyć Honorowe Obywatelstwo. Proszę je przyjąć wraz z najgorętszymi życzeniami. Dziękuję.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Szanowni Państwo teraz nastąpi wręczenie aktu nadania tytułu Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Panu Profesorowi Januszowi Skalskiemu. Zapraszamy teraz Pana Prof. Janusza Skalskiego, Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa o zabranie głosu.

Pan Prof. Janusz Skalski

Panie Prezydencie! Panie Przewodniczący! Wielce szanowni zgromadzeni!

Zacznę od tego, że ogromnie dziękuję Panu Prezydentowi za tą laudację, która wprawia mnie w onieśmienie, ale bardzo dziękuję za taką formę ogłoszenia tej laudacji. Powiem Państwu, że zastanawiałem się wchodząc tutaj po schodach i będąc tutaj na Sali obok Pani Biserke Rajčić co ja tutaj robię, skąd ja się tutaj wziąłem, jak ja mogę dołączyć do tego gremium tych wspaniałych postaci, które od prawie 170 lat są wyróżniane Honorowym Obywatelstwem naszego miasta, naszego ukochanego miasta. W zasadzie ja wiem dlaczego, bo były takie osoby, które wnioskowały w mojej sprawie, wnioskowała tutaj siedząca Pani Jolanta Janus, wspaniała organizatorka i znakomity, fenomenalny artysta Pan Robert Kabara. Oprócz tego wiem, że w mojej sprawie wypowiedziało się gremium kilkunastu znakomitości, wspaniałych osób, które wystawiły mi laurki i jak czytałem te rekomendacje to wydawało mi się, że one nie dotyczą mojej osoby bo były zbyt piękne, tylko tytuł się zgadzał, a cała reszta to taka była jakby niezasłużona. Ale za te rekomendacje ogromnie dziękuję bo były naprawdę bardzo miłe sercu. Biografię moją przedstawił Pan Prezydent i jeszcze raz dziękuję za to, że wymienił tyle faktów z mojej biografii, ale ja cały czas się porównuję z tymi wielkimi, którzy byli nagradzani przez 168 lat, przecież tam były postacie noblistów, była Wisława Szymborska i był Czesław Miłosz i byli literaci wspaniali, był Lem, Norman Davies, postacie jeszcze wspanialsze, był przecież Marszałek Piłsudski i Prezydent Wałęsa i wielu, wielu innych wspaniałości, Brzeziński, Jan Nowa Jeziorański, co ja robię w takim towarzystwie. Ja jestem tylko chirurgiem, ale chirurgiem też czującym się wyjątkowo, bo przecież za te długie lata wśród tych 70 kilku wyróżnionych nie było ani jednego chirurga i też zastanawiałem się nad tym jak to się stało, bo przecież Kraków miał chirurgów znakomitych, znakomitych, których znał i zna cały świat i cała Polska i podziwiał ich, ale jednak nie doczekali takiego wyróżnienia jak ja i tym bardziej czuję się po prostu onieśmielony. Były to takie postacie jak Mikulicz - Radecki, jak Rutkowski czy Michejda czy Prof. Oszański, mój nauczyciel i Prof. Grochowski także mój nauczyciel w moim szpitalu, w Instytucie Pediatrii, w Uniwersyteckim Szpitalu Dziecięcym. To wyjątkowe wyróżnienie, bardzo je sobie cenię, bo to jest chyba jedno z najpiękniejszych jakie mogą być skoro to jest moje ukochane miasto i w tym mieście jestem wyróżniony. I teraz proszę sobie wyobrazić naszą drogą tutaj w Krakowie i powiem z taką przekorą coś takiego, że ta bryndza w polskiej ochronie zdrowia, ten niedostatek w ochronie zdrowia prawdopodobnie przyczynił się do tego, że ja znajduję się teraz na tej Sali, wśród tego wspaniałego towarzystwa, wśród tylu znakomitości. I ten niedostatek finansowy spowodował, że zaczęliśmy się rozglądać za środkami finansowymi takimi dodatkowymi, spoza budżetu państwa, żeby wzbogacić tą medycynę, żeby doczekać, że ten oddział, którym mam zaszczyt kierować żeby był najlepiej wyposażony w kraju. To nie tylko to, że musimy spełniać swoją rolę jako lekarze, chirurdzy i operować najlepiej jak można, leczyć najlepiej jak można, ale też trzeba dysponować doskonałym sprzętem. Ten sprzęt to jest postęp, ten sprzęt daje możliwość leczenia coraz lepiej. I udało się, za te ostatnie 10 lat zebraliśmy dobrze ponad 10 mln zł, to jest pokaźna suma. W tej chwili nasza klinika krakowska, z której powinna być dumna Polska i Kraków powinien być dumny, że ma taką klinikę, która jest najlepiej wyposażona, jestem pewny, że tak jest. Z odwagą to mówię, ale z przekonaniem, że dysponujemy najlepszą salą operacyjną w Polsce i najnowocześniejszą w Europie, mamy wyposażoną klinikę, mamy dużo dobrego sprzętu i zaczęło się to, co spadło na nas z nieba, że mamy na dużo chętnych. I teraz wszyscy chcą się u nas leczyć, a my nie dajemy rady, nie dajemy rady podołać tym oczekiwaniom z całej Polski, a przecież powinniśmy leczyć wszystkich tych, którzy u nas chcą się leczyć. Jeżeli tak no to przyszła taka chwila, kiedy mam tą, te swoje pięć minut żeby powiedzieć o tym, że zwracałem się do władarzy miasta, że

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

5 czerwca 2018 roku

trzeba by było poszerzyć ten oddział, dać więcej możliwości, troszkę więcej miejsca dla tych dzieci, które chcą akurat u nas się leczyć i trudno im odmawiać, bo wierzą w to, że u nas są te wyniki porównywalne z całym światem, one konkurują z wynikami w najlepszych ośrodkach na świecie i tutaj chcą się leczyć u nas dzieci i rodzice się do nas zwracają i z całej Polski mamy takich chętnych. To taka okazja żeby przekazać te nasze bolączki, po działu nasza Fundacja Schola Cordis żeby zbierać fundusze, organizowaliśmy przez lata koncerty, koncerty, które były przekazem informacyjnym do społeczeństwa, pomóżcie nam, bo nie na wszystko nas stać. I to się sprawdziło, te koncerty były przekazem informacyjnym i cały czas to funkcjonuje znakomicie. Teraz w ostatnich latach koncerty, które były, kołody do nieba, które organizowała siedząca tutaj obok Pani Jolanta. To wszystko jest po to żeby przekazywać społeczeństwu tą naszą biedę, ale w tej chwili już nie biedę, bo nie lamentujemy, bo doszliśmy do bardzo dobrego pułapu, dobrego poziomu, ale także i biegi długodystansowe, imprezy sportowe, bale, które się odbywają, te audycje radiowe, które klepię tam w radiu co jakiś czas, sukcesywnie w Radio Kraków po to żeby też Kraków dowiedział się o tym, że mamy w Krakowie fajną medycynę, chociaż to są audycje z kręgu nauki z lat dawnych, z historii medycyny. I cóż, powiedziałem o tym wszystkim co dotyczyło tej naszej działalności w ostatnich latach, działalności bardzo potrzebnej, świat się o tym dowiedział, Kraków się o tym dowiedział i prawdopodobnie dlatego jestem teraz tu gdzie stoję wśród Państwa, najbardziej zacnych Krakowian, jacy mogą być, wśród bliskich mi ludzi, wśród mojej rodziny, której też powinien być wdzięczny za to, że mogłem dojść do czegoś, moją żonę tutaj bardzo pozdrawiam i mam wspaniałe dzieci i mam wspaniałych wnuków, z czego jestem jeszcze bardziej dumny jak z zespołu, który przyszło mi prowadzić. Mój zespół lekarski to chyba największa duma każdego szefa żeby mieć taki zespół, którym można się szczycić, można się chwalić, można powiedzieć, że to są ludzie, którzy pracują z pasją, z ogromnym zaangażowaniem, to są tacy ludzie, którym ja mogę powierzyć wszystko i będą moimi wspaniałymi zastępcami, następcami i cały zespół tak się potrafił dobrać, że jest to najlepszy zespół w Polsce. Chwalę się, chwalę się, ale wydaje mi się, że powinienem kiedyś to powiedzieć, to jest wspaniały zespół, który zostawię po sobie i który będzie robił tą dobrą medycynę na tym światowym poziomie, to dzięki nim są wszystkie nasze sukcesy, a nie dzięki mnie. Skoro tak, nie chcę rozgadywać się zbyt długo, ale dziękując jeszcze raz, wszyscy Państwo jesteście tu dla nas, dla Pani Biserke Rajčić, wspaniałej tłumaczki, wspaniałej Pani, która tworzy literaturę światową i dziękuję wam, dziękuję wszystkim, dziękuję Radzie, która głosowała na moją kandydaturę i zostaje wyróżniony najszczytniejszym wyróżnieniem jakie może być w Krakowie, Honorowym Obywatelstwem Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Dziękujemy Panu Profesorowi Januszowi Skalskiemu, nowemu Honorowemu Obywatelowi Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Szanowni Państwo dzisiejszą uroczystość uświetni krótki występ w wykonaniu artystów Pani Kai Karaplios, Pana Jacka Korohody, prosimy.

Szanowni Państwo, zdjęcia z dzisiejszej uroczystej Sesji będzie można zobaczyć na stronie portalu Magiczny Kraków w sekcji ofotofotokronika miasta Krakowa. Zapraszam wszystkich Państwa gości do foyer do składania gratulacji i życzeń laureatom, a potem zapraszam Państwa na poczęstunek do Sali Lea i Kupieckiej. W dniu dzisiejszym, to jest 5 czerwca, odbędzie się jeszcze koncert specjalny z okazji Święta Miasta oraz nadania tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Pani Biserke Rajčić oraz Panu Prof. Januszowi Skalskiemu o godzinie 14.00 w Kolegiackie św. Anny oraz

CIII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
5 czerwca 2018 roku

koncert w hołdzie laureatom o godzinie 19.30 na dziedzińcu Collegium Maius. 6 czerwca o godzinie 18.00 odbędzie się otwarte spotkanie z Panią Biserke Rajčić w Sali Miedzianej w Krzysztoforach to jest Rynek Główny numer 35.

Szanowni Państwo, zamykamy CIII uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną jako Sesja uroczysta z okazji Święta Miasta oraz dla nadania tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Pani Biserke Rajčić oraz dla nadania tytułu Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Panu Prof. Januszowi Skalskiemu. Serdecznie dziękuję wszystkim zebranych na dzisiejszej uroczystej Sesji.